

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 334/2025
23.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд у већу састављеном од судија Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца: 1. АА из ..., 2. ББ из ..., 3. ВВ из ..., 4. ГГ из ..., 5. ДД из ..., чији пуномоћник тужилаца од 1-5. реда је Душан Стојановић, адвокат у ..., 6. ЋЋ из ..., 7. ЕЕ из ..., 8. ЖЖ из ..., 9. ЗЗ из ..., 10. ИИ из ..., 11. ЈЈ из ..., чији пуномоћник тужилаца од 7-11. је Душан Стојановић, адвокат у ..., 12. КК из ..., 13. ЛЛ из ..., 14. ЉЉ из ..., 15. ММ из ..., 16. НН из ..., 17. ЊЊ из ..., 18. ОО из ..., 19. ПП из ..., 20. РР из ..., 21. СС из ..., чији пуномоћник тужилаца од 13-21. реда је Душан Стојановић, адвокат у ..., 22. ТТ из ..., чији је пуномоћник Владимир Стојановић, адвокат у ..., 23. ЋЋ из ..., 24. УУ из ..., 25. ФФ из ..., 26. ХХ из ..., 27. ЦЦ из ..., чији пуномоћник тужилаца од 23-27. је Душан Стојановић, адвокат у ..., 28. ЧЧ из ..., 29. ЏЏ из ..., чији пуномоћник тужилаца од 23-29. је Душан Стојановић, адвокат у ..., 30. ШШ из ..., 31. АБ из ..., 32. АВ из ..., 33. АГ из ..., 34. АД из ..., 35. АЂ из ..., 36. АЕ из ..., 37. АЖ из ..., 38. АЗ из ..., 39. АИ из ..., 40. АЈ из ..., 41. АК из ..., 42. АЛ из ..., 43. АЉ из ..., 44. АМ из ..., 45. АН из ..., 46. АЊ из ..., 47. АО из ..., 48. АП из ..., 49. АР из ..., ... и 50. МИЛЕШЕВКА Приватно предузеће за производњу, промет и услуге, д.о.о. Београд, Земун, које тужиоце од 31-50. заступа Душан Стојановић, адвокат из ..., против тужених Фабрика ауто-тракторских кочница ФАК ад Лозница - у стечају и Привредно друштво за трговину и услуге НЕМТЕХ INTERNATIONAL доо Београд, чији је пуномоћник Матић Милорад, адвокат у ..., ради утврђивања непостојања и неоснованости потраживања и утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизијама тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО, ПП, РР, СС, ЋЋ, УУ, ФФ, ХХ, ЦЦ, ЏЏ, АБ, АВ, АГ, АД, АЂ, АЕ, ЖЖ, АЗ, АИ, АЈ, АК, АЛ, АЉ, АМ, АН, АЊ, АО, АП, АР и МИЛЕШЕВКА д.о.о. Београд, Земун и предлагача мешања АС изјављеним против пресуде и решења Привредног суда у Ваљеву П 731/21 од 02.03.2022. године и против пресуде Привредног Апелационог суда 9 Пж 4808/22 од 12.04.2023. године, у седници већа одржаној 23.10.2025. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБАЦУЈУ СЕ ревизије тужилаца и ревизија предлагача мешања АС, изјављене против пресуде и решења Привредног суда у Ваљеву П 731/21 од 02.03.2022. године, и ревизија предлагача мешања АС изјављена против пресуде Привредног Апелационог суда 9Пж 4808/22 од 12.04.2023. године, као недозвољене.

ОДБИЈАЈУ СЕ ревизије тужилаца изјављене против пресуде Привредног апелационог суда 9Пж 4808/22 од 12.04.2023. године, као неосноване.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Привредног суда у Ваљеву П 731/21 од 02.03.2022. године прекинут је поступак у односу на тужиоца КК из одређено је да ће се поступак наставити када наследник или старалац заоставштине тог тужиоца преузме поступак или када их суд на предлог противне стране позове да то учине.

Решењем истог суда П 731/21 од 24.03.2022. године прекинут је поступак у односу на тужиоца ШШ из ..., Стража и одређено је да ће се поступак наставити када наследник или старалац заоставштине тог тужиоца преузме поступак или када га суд на предлог противне стране позове да то учини.

Пресудом Привредног суда у Ваљеву П 731/21 од 24.03.2022. године у ставу I изреке одбијено је учешће умешача АС из ... на страни тужилаца. Ставом II изреке одбијен је примарни тужбени захтев тужилаца којим је тражено да се утврди да је у целости неосновано потраживање туженог НЕМТЕХ INTERNATIONAL ДОО Београд које је утврђено закључком Привредног суда у Ваљеву Ст 26/19 од 05.02.2020. године у износу од 19.207.498,00 динара као обезбеђено потраживање, у износу од 8.164.257,00 динара као необезбеђено потраживање, збирно односно укупно у износу од 27.371.755,00 динара, према туженом Фабрика ауто-тракторских кочница ФАК АД Лозница – у стечају, у предмету Привредног суда у Ваљеву Ст 26/19, што су тужени дужни признати и трпети. Ставом III изреке одбијен је евентуални тужбени захтев тужилаца који су тражили да се утврди да су ништави: Уговор о зајму бр. .../... од 20.03.2006. године и Уговор о хипотеци Ов. бр. .../... оверен дана 21.03.2006. године у Првом општинском суду у Београду, закључени између тужених и да се поништи укњижба у Служби за катастар непокретности Лозница вансудске извршне хипотеке у корист туженог НЕМТЕХ INTERNATIONAL ДОО Београд, те да се утврди да не производи правно дејство упис извршне вансудске хипотеке на непокретностима туженог ФАК АД Лозница – у стечају уписаним у лист непокретности бр. ... КО Ставом IV изреке одбијен је евентуални тужбени захтев тужилаца којим је тражено да се утврди да не постоји потраживање туженог НЕМТЕХ INTERNATIONAL ДОО Београд, утврђено закључком о листи утврђених потраживања Ст 26/19 од 05.02.2019. године Привредног суда у Ваљеву у висини од 19.207.498,00 динара као обезбеђено потраживање и у висини од 8.164.257,00 динара као необезбеђено потраживање, збирно односно укупно у износу од 27.371.755,00 динара, према туженом Фабрика ауто-тракторских кочница ФАК АД Лозница – у стечају, што су тужени дужни признати и трпети. Ставом V изреке обавезани су тужиоци да на име трошкова парничног поступка солидарно исплате туженом другог реда износ од 113.950,00 динара.

Благовременим ревизијама изјављеним преко пуномоћника адвоката Стојановић Душана тужиоци наведени у уводу ове пресуде и предлагач мешања АС побијају пресуду и решење Привредног суда у Ваљеву П 731/21 од 02.03.2022. године и пресуду Привредног апелационог суда 9Пж 4808/22 од 12.04.2023. године. Позивају се и на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Ревизија је недозвољена против пресуде Привредног суда у Ваљеву П 731/21. Према одредби члана 403. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/2011...10/2023- др. закон), ревизија може да се изјави против правноснажне пресуде донете у другом степену, под прописаним условима. Посебно, првостепена пресуда је донета 24.03.2022. године, а не 02.03.2022. године како се наводи у ревизијама. Ревизија је недозвољена и против првостепеног решења Привредног суда у Ваљеву П 731/21 од 02.03.2022. године. Тим решењем је од стране првостепеног суда одређен прекид поступка по тужби тужиоца КК из ... и одређено је да ће се поступак наставити када наследник или старалац заоставштине тог тужиоца преузме поступак или када их суд на предлог противне стране позове да то учине. Према одредби члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, што наведено решење није. Из наведених разлога су ревизије против првостепене пресуде и првостепеног решења одбачене у ставу првом изреке, као недозвољене, по одредби члана 413. Закона о парничном поступку.

Ревизија предлагача мешања у парницу АС није дозвољена против решења донетог у другом степену којим је одбијена жалба предлагача мешања и потврђено решење садржано у ставу I првостепене пресуде, којим је одбијено учешће у својству умешача на страни тужиоца АС, нити против правноснажне пресуде донете у другом степену којом је одлучено о тужбеним захтевима тужилаца. Према одредби члана 217. Закона о парничном поступку, само умешач који је ступио у парницу до правноснажности одлуке о тужбеном захтеву, овлашћен је да изјави ванредни правни лек. АС није признато својство умешача у парници, те није овлашћен да изјави ванредни правни лек позивом на одредбу члана 217. став 2. ЗПП. Стога је ревизија овог лица одбачена, по одредби члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП.

Ревизије тужилаца изјављене против правноснажне пресуде донете у другом степену су дозвољене у делу којим је пресудом одлучено о примарном и евентуалном тужбеном захтеву за утврђење да је неосновано, односно да не постоји потраживање туженог НЕМТЕХ INTERNATIONAL ДОО Београд, утврђено закључком о листи утврђених потраживања Ст 26/19 од 05.02.2019. године Привредног суда у Ваљеву у висини од 19.207.498,00 динара као обезбеђено потраживање и у висини од 8.164.257,00 динара као необезбеђено потраживање, збирно односно укупно у износу од 27.371.755,00 динара, према туженом Фабрика ауто-тракторских кочница ФАК АД Лозница – у стечају, и о тужбеном захтеву за да су ништави уговор о зајму и уговор о хипотеци закључени између тужених и да се поништи укњижба хипотеке у корист туженог, та да се утврди да не производи правно дејство упис извршне вансудске хипотеке на непокретностима туженог по одредби члана 485. у вези члана 28. и члана 33. став 2. ЗПП.

О ревизијама тужилаца, осим означеног тужиоца ЂЂ, у односу на кога је поступак прекинут, те суд у односу на њега не може да предузима никакве радње, по одредби члана 224. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио по одредби члана 408. Закона о парничном поступку и закључио да ревизије нису основане.

Побијана пресуда је донета без битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Тужиоци у ревизијама истичу да су пред Привредним апелационим судом судиле судије које по закону морају да се искључе од суђења у складу са одредбама чланова 66, 67. и 68. ЗПП, јер су против судија које су донеле другостепену пресуду тужиоци ТТ и ЧЧ подносили кривичну пријаву, а тужилац ЧЧ и више захтева за изузеће истих судија, парничну тужбу и молбу за контролу рада судија Министарству правде, а судија Снежана Илић против тог тужиоца поднела је кривичну пријаву, те се против њега води кривични поступак.

Према садржини ревизија, ТТ није поднео ревизију, па изнети наводи нису од значаја за поступак по тужбама других тужилаца. ЧЧ истиче да је поднео парничну тужбу против судија које су учествовале у доношењу другостепене пресуде. Међутим, по о тој тужби, заведеној под бројем П 250/23 код Основног суда у Лозници, до дана доношења ревизијом побијане пресуде није почела да тече парница, што би био разлог за искључење судија по одредби члана 67. став 1. тачка 5. ЗПП. Нема доказа да су судије чланови већа другостепеног суда изузети од поступања у предмету, у смислу члана 71. став 1. ЗПП. Околности о подношењу молбе Министарству правде у вези са радом судија нису законом предвиђени разлози за искључење судија. Судија Снежана Илић поднела је пријаву МУП-у против ревидента ЧЧ 05.05.2023. године, па та околност није постојала у време доношења другостепене пресуде. Стога, опбијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка у смислу члана 374. став 1. у вези члана 66, 67. и 68. ЗПП. Противно наводима ревизија, у поступку пред другостепеним судом нису учињене повреде одредаба парничног поступка које би биле од значаја за правилност одлуке, у смислу одредаба члана 374. став 1. ЗПП.

Тужиоци оспоравају правилност одлуке првостепеног о доказном предлогу за вештачење. Такви наводи тичу се евентуалних повреда одредаба парничног поступка учињених у поступку пред првостепеним судом, и правилности утврђеног чињеничног стања, што нису законом дозвољени ревизијски разлози, по одредбама члана 407. ЗПП.

Наводи ревизија о току извршног поступка који је претходио овој парници, нису од значаја.

Према чињеничном стању утврђеном од стране првостепеног суда, на основу ког је донета побијана пресуда у другом степену, између првотуженог и друготуженог закључен је Уговор о зајму дана 20.03.2006. године, код првотуженог заведен под бројем .../..., којим су контатовали да првотужени дугује друготуженом на дан 28.02.2006. године износ од 1.990.008,31 динар. Тим уговором предвиђено је и да ће друготужени преузети измирење обавеза које првотужени има према повериоцима до висине од 20.000.000,00 динара у који износ је укључен и износ од 1.990.008,31 динар, те да ће преузимање измирења обавеза првотуженог према повериоцима, као и уплате средстава за личне дохотке, бити регулисане посебним уговором. Овим уговором првотужени се обавезао да изврши повраћај средстава друготуженом у року од 60 дана од дана настанка обавезе, те да плати камату у висини од **2%** месечно почев од дана настанка обавезе до дана враћања средстава. Истим уговором предвиђена је обавеза првотуженог да заснује заложно право на непокретној имовини посебним уговором. Дана 21.03.2006. године тужени су закључили Уговор о хипотеци, друготужени у својству хипотекарног повериоца, а првотужени у својству хипотекарног дужника, који уговор је оверен пред Првим општинским судом у Београду I Ов бр. .../... од 21.03.2006. године. Наведеним уговором обезбеђено је потраживање друготуженог према првотуженом на основу

уговора о зајму који је закључен 20.03.2006. године у износу од 20.000.000,00 динара, заложним правом на непокретностима одређеним чланом 2. уговора. У Листу непокретности број ... КО ... Службе за катастар непокретности Лозница на непокретностима првотуженог дана 10.04.2006. године уписана је на основу Уговора о хипотеци Ов бр. .../... од 21.03.2006. године извршна вансудска хипотека у корист друготуженог ради обезбеђења потраживања у износу од 20.000.000,00 динара. На истој непокретности је дана 04.08.2016. године дозвољен упис забележбе решења о извршењу Основног суда у Лозници И бр. 769/13 од 26.07.2013. године на предлог друготуженог, а којим решењем друготужени приступа поступку који је одређен решењем о извршењу Основног суда у Лозници И 434/2013 од 24.07.2013. године, који извршни поступак је покренут 06.02.2006. године на предлог ФФ и осталих поверилаца. Основни суд у Лозници је на предлог друготуженог донео решење о извршењу И 796/2013 дана 25.07.2013. године на основу извршне исправе - Уговора о хипотеци Ов бр. .../... од 21.03.2006. године, ради наплате новчаног потраживања у износу од 10.504.786,56 динара са законском затезном каматом почев од 01.01.2008. године до исплате и трошкова поступка у износу од 127.500,00 динара и извршење је одређено приступањем поступку извршења који је одређен решењем о извршењу Основног суда у Лозници И 434/13 од 24.07.2013. године и то забележбом тог решења у јавне књиге код РГЗ Службе за катастар непокретности Лозница, утврђивањем вредности непокретности и продајом непокретности извршног дужника - првотуженог уписаних у лист непокретности ... КО Уз предлог за извршење друготужени је поднео потврду издату од стране првотуженог заведену под бројем ...-... од 18.07.2008. године, којом првотужени потврђује да на дан 31.12.2007. године као и на дан 18.07.2008. године као дан издавања ове потврде, дугује друготуженом износ од 10.504.768,56 динара без обрачунате камате, по основу Уговора о зајму број .../... од 20.03.2006. године и Уговора о хипотеци Ов бр. .../... од 21.03.2006. године. На основу решења Основног суда у Лозници И 434/13 од 06.03.2017. године наведени извршни поступак је обустављен пред судом и настављен пред јавним извршитељем Петровић Драганом из Извршни поступак прекинут је 12.09.2019. године услед отварања стечајног поступка над првотуженим дана 06.08.2019. године.

Друготужени је поднео у стечајном поступку пријаву потраживања у износу од 8.146.257,00 динара као необезбеђено потраживање и у износу од 19.207.498,00 динара као обезбеђено потраживање. Пријава је поднета на основу решења о извршењу Основног суда у Лозници И 796/13 од 25.07.2013. године и уговора о хипотеци. У пријави је наведено да је поверилац делимично намирен за трошкове извршног поступка и за део главног потраживања у износу од 792.501,57 динара. Позивајући се на уговор о хипотеци који је уписан у јавну књигу, друготужени је пријавио потраживање за главни дуг у износу од 10.504.786,00 динара и потраживање по основу законске затезне камате у износу од 16.866.969,00 динара. Закључком Привредног суда у Ваљеву Ст 26/19 од 05.02.2020. године друготуженом је као стечајном повериоцу признато потраживање у износу од 8.164.257,00 динара, као и потраживање у износу од 19.207.498,00 динара као разлучном повериоцу. Стечајно и разлучно потраживање друготуженог према првотуженом оспорено је од стране тужилаца, који су упућени на покретање парничног поступка ради утврђења неоснованости потраживања.

Оценом изведеног доказа вештачењем евештака економско-финансијске струке, утврђено је да је на картици добављача првотуженог на крају 2007. године евидентирана обавеза прама друготуженом у износу од 4.582.612,67 динара, а на картици остале

краткорочне обавезе 5.922.155,89 динара. Наведена обавеза првотуженог евидентирана је и у књиговодствено-финансијском извештају од 01.01.2007. године до 28.09.2007. године у износу од 10.458.845,66 динара. Из налаза и мишљења судског вештака првостепени суд утврђује и да друготужени према подацима у својој пословној евиденцији, има евидентирано потраживање према првотуженом на аналитичком конту потраживање из специфичних послова, сва плаћања из периода од 2006. и 2007. године које је друготужени вршио у име првотуженог по рачунима добављача, као и зараде у укупном износу од 10.506.724,66 динара. Структура наведеног потраживања, у смислу утврђивања појединачних преузетих и измиренних обавеза првотуженог према његовим повериоцима није утврђена, услед непостојања књиговодствене документације, која се по Закону о рачуноводству чува 10 година.

Нижестепени судови су закључили да тужбени захтеви нису основани. Уговор о хипотеци који су закључиле парничне странке испуњава услове прописане чланом 15. Закона о хипотеци („Сл. гласник РС" број 115/2005), који је био на снази у време закључења уговора, а у извршном поступку који је вођен пред Основним судом у Лозници извршни суд већ је оценио наведени уговор о хипотеци као извршну исправу, подобну да се на основу ње одреди извршење. Првостепени суд је применом одредбе члана 113. став 3. Закона о стечају, којом су прописани разлози оспоравања потраживања пријављеног на основу извршне исправе, закључио да у конкретном случају није испуњен нити један од законом прописаних разлога за оспоравање потраживања на основу извршне исправе. Потраживање по извршној исправу може се оспоравати и уколико би извршна исправа била таква да би радња њеног извршења, могла бити предмет побијања у складу са овим законом, што није захтев у овој парници. Стога судови одбијају примарни тужбени захтев за утврђење да је неосновано потраживање утврђено закључком Привредног суда у Ваљеву Ст 26/19 од 05.02.2020. године као обезбеђено потраживање. За необезбеђено потраживање, првостепени суд образлаже да је утврђено да првотужени није извршио обавезу враћања позајмљеног износа од 10.504.768,56 динара, колико је зајам износио на дан 31.12.2007. године. Тужиоци нису доказали да је првотужени вратио друготуженом износ главног дуга по уговору о зајму нити му је платио законску затезну камату за период доцње. Првотужени као дужник по основу уговора о зајму у смислу члана 557. Закона о облигационим односима, није зајмодавцу вратио зајам у уговореном року од 60 дана, услед чега дугује законску затезну камату по одредби члана 277. Закона о облигационим односима. Како тужиоци током поступка нису оспорили математичку тачност обрачуна камате, првостепени суд закључује да је основано потраживање друготуженог према првотуженом које је признато у стечајном поступку, па у односу на део захтева који се односи на обезбеђено потраживање исти одбија применом члана 113. Закона о стечају, док део захтева који се односи на необезбеђено потраживање, одбија применом члана 557. Закона о облигационим односима. Одлучујући о евентуалном тужбеном захтеву првостепени суд закључује да не постоје разлози ништавости уговора о зајму и уговора о хипотеци у смислу члана 103. Закона о облигационим односима, па одбија и евентуални тужбени захтев у целини. Другостепени суд прихвата за правилне закључке првостепеног суда.

Врховни суд закључује да наводи ревизија нису основани.

Тужиоци и у ревизијама истичу да су уговори о зајму и хипотеци фиктивни уговори, закључени са циљем да се изврши незаконита наплата и успостави приоритет у наплати непостојећег потраживања друготуженог према првотуженом. Ревизијски суд

оцењује да су правилно нижестепени судови по таквим наводима тужилаца пошли од околности да је стечајни поступак над првотуженим отворен 06.08.2019. године, док су предметни уговори закључени 20.03.2006. и 21.03.2006. године, у периоду када је окончана приватизација првотуженог и када је првотужени обављао своју пословну делатност. Наведени уговори нису закључени непосредно пре подношења предлога за отварање стечајног поступка или непосредно пре отварања стечајног поступка, како би се евентуално могло закључити да је постојала намера да се осујети наплата потраживања других поверилаца стечајног дужника, па ни тужилаца. Са друге стране, из налаза и мишљења вештака економско - финансијске струке утврђено је да је на дан 31.12.2007. године, обавеза по уговору о зајму првотуженог према друготуженом износила 10.504.768,56 динара без обрачунате камате.

Утврђено је да је друготужени пријавио потраживање по основу уговора о зајму на име главног дуга и обрачунате законске затезне камате, а не на име обрачунате уговорене камате од 2% месечно. Стога нису од значаја наводи ревизија да је уговорима о зајму друготуженом призната камата на годишњем нивоу од 15.730%, незаконита, те да је у том делу уговор о зајму ништав. Уз пријаву потраживања приложен је обрачун законске затезне камате у износу од 16.866.969,00 динара, а наведени износ обрачунате камате тужиоци током првостепеног поступка у математичком и обрачунском смислу нису оспорили. Нема доказа да је првотужени испунио своју уговорну обавезу из уговора о зајму и друготуженом вратио зајам, по основу кога је и према потврди издатој од стране првотуженог, заведеној под бројем ...-... од 18.07.2008. године, на дан 31.12.2007. године као и на дан 18.07.2008. године дуговао друготуженом износ од 10.504.768,56 динара без обрачунате камате, по основу Уговора о зајму број .../... од 20.03.2006. године и Уговора о хипотеци Ов бр. .../... од 21.03.2006. године.

Наводима ревизија није доведена у питање правилност примене материјалног права изложена од стране нижестепених судова, на утврђено чињенично стање, када су одбили примарни тужбени захтев за утврђење да је неосновано потраживање друготуженог утврђено у стечајном поступку над првотуженим, евентуални тужбени захтев да се утврди да не постоји исто потраживање, и евентуални тужбени захтев за утврђење ништавости уговора о зајму и уговора о хипотеци, јер према утврђеном чињеничном стању нема основа у материјалном праву за такво утврђење. Захтев да се утврди да не постоји потраживање друготуженог утврђено закључком о листи утврђених потраживања као обезбеђено и као необезбеђено потраживање, није утемељен ни у тврдњи да су уговор о зајму и уговор о хипотеци фиктивни правни послови, нити према садржини утврђеног чињеничног стања произилази да је потраживање престало. За одбијање тужбених захтева је другостепени суд дао исцрпне и ваљане разлоге, које у свему прихвата ревизијски суд, те на њих упућује применом одредбе члана 396. став 1. и 2. у вези члана 419. ЗПП.

Захтев за поништај укњижбе у Служби за катастар непокретности Лозница вансудске извршне хипотеке у корист друготуженог, заснован је на тврдњи да су ништави и фиктивни уговор о хипотеци и уговор о зајму, која тврдња није основана. Такав захтев правилно је одбијен као неоснован, будући да о упису у катастар непокретности одлучује надлежни управни орган у складу са Законом о поступку уписа у катастар непокретности и водова, а према правилима поступка који су тим законом прописани.

Према изнетом су ревизије тужилаца одбијене као неосноване, применом одредбе члана 414. ЗПП.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић